

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2021 r. – Banca Popolare di Bari / Komisja**(Sprawa T-415/21)**

(2021/C 401/14)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Banca Popolare di Bari SpA (Bari, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Zoppini, G. Roberti, I. Perego i G. Parisi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Unii, reprezentowanej przez Komisję, zapłaty na rzecz strony skarżącej kwoty 280 mln EUR tytułem odszkodowania za szkody majątkowe oraz odpowiedniej kwoty tytułem zadośćuczynienia za szkody niemajątkowe, spowodowane decyzją Komisji (UE) 2016/1208 z dnia 23 grudnia 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonej przez Włochy na rzecz banku Tercas;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący bezprawności zachowania Komisji

- Strona skarżąca powołuje się w tym względzie na wystarczająco istotne naruszenie, jako że przy wydawaniu decyzji Komisja nie dysponowała uznaniem, gdyż art. 107 ust. 1 TFUE jest normą bezpośrednio skuteczną, precyzyjną i bezwarunkową, oraz popełniła oczywiste błędy w ocenie. Ponadto Komisja oparła się na niewystarczającym materiale dowodowym oraz przeinaczyła orzecznictwo unijne przyjęte najpierw przez Sąd (sprawy Włochy i in./Komisja, T-98/16, T-196/16 i T-198/16), a następnie przez Trybunał (sprawa Komisja/Włochy i in., C-425/19 P).
- Normy naruszone przez decyzję stanowią normy, które przyznają uprawnienia jednostkom, z naruszeniem wolności prowadzenia działalności gospodarczej i prawa podstawowego do dobrej administracji.

2. Zarzut drugi dotyczący krzywdy i szkody majątkowej wyrządzonej stronie skarżącej wskutek bezprawnego zachowania Komisji

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że decydującym czynnikiem, który spowodował pogorszenie zaufania klientów banku i poniesione przez bank straty, w braku innych możliwych czynników była decyzja Komisji; decyzja ta uniemożliwiła projekt integracyjny podmiotów Tercas i Caripe oraz projekt interwencyjny Międzybankowego Funduszu Gwarantowania Depozytów (FITD).

**Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2021 r. – Greenwich Polo Club / EUIPO – Lifestyle Equities
(GREENWICH POLO CLUB)****(Sprawa T-437/21)**

(2021/C 401/15)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Greenwich Polo Club, Inc. (Greenwich, Connecticut, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat R. Zammitt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „GREENWICH POLO CLUB” – zgłoszenie nr 17 791 153

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 maja 2021 r. w sprawie R 300/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i nakazanie rejestracji spornego znaku towarowego w odniesieniu do spornych towarów (a także pozostałych towarów, które nie zostały objęte odwołaniem) albo, tytułem ewentualnym, przekazanie sprawy do EUIPO w celu ponownego jej rozpoznania;
- nakazanie zwrotu kosztów poniesionych przez skarżącą w związku z odwołaniem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2021 r. – Hiszpania / Komisja

(Sprawa T-450/21)

(2021/C 401/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: S. Jiménez García i J. Rodríguez de la Rúa Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/988 z dnia 16 czerwca 2021 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾, w odniesieniu do niektórych wydatków poniesionych przez Królestwo Hiszpanii.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia kontroli poprawności obliczenia pomocy, w tym stosowania kar administracyjnych (kluczowego mechanizmu kontroli), ze względu na to, że dokonana przez Komisję interpretacja art. 31 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 ⁽²⁾ w związku z art. 53 ust. 4 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 ⁽³⁾ jest niezgodna z zasadą proporcjonalności.